

[Fibiger.]

gaaet ud fra, at denne Lov kunde benyttes, men man har altsaa faaet Afslag.

Det er jo saa tit, at der fremsættes Forslag om Ændringer til bestaaende Love, naar man opdager, at der er et eller andet Hul i dem. Regeringen kan gøre det, Partierne kan gøre det, og det kan ogsaa gøres fra Enkeltmands Side. Det er ikke saa længe siden, det ærede Medlem Hr. Pürschel forelagde Forslag til en Ændring til Retsplejeloven, fordi det viste sig, saaledes som Forholdene havde udviklet sig, at en Bestemmelse deri var uheldig og trængte til Ændring, og saa vidt jeg har forstaaet, er man ogsaa i Udvalget blevet enig om at fremme dette Forslag, saaledes at man ikke mere er i Tvivl om, hvad Meningen er — maaske bliver der Tale om en skærpet Bestemmelse. Og paa samme Maade i dette Forhold. Ved at beskæftige sig med Thyborøn Kirke har man set, at der efter Kirkeministeriets Fortolkning var et Hul i Loven, og Tinget maa derfor gøre sig klart, at man maa ændre Loven, saaledes at ingen Tvivl mere er mulig. Selv om en saadan daarligt stillet Filialkirke kun kunde faa Halvdelen af det Beløb, der medgaaer til en Udvidelse, findes der jo i Loven af 8. Maj 1908 ogsaa en Bestemmelse om, at hvis en Kirke skulde flyttes eller paa anden Maade udvides, kan der foruden Halvdelen af Beløbet stilles Midler til Raadighed fra Statens Side paa de aarlige Finanslove, hvorved Staten paa de Egne, hvor Befolkningens Levevilkkaar og Indtjeningsmuligheder er daarlige, kan komme til Hjælp.

Selv om jeg nok ved, at den højtærede Kirkeminister paa Tillægsbevillingsloven har stillet Forslag om at yde 35 000 Kr. til Hjælp til Udvidelse af Thyborøn Kirke, mener jeg ikke, at dette Lovforslag er uden Betydning. Jeg kunde nemlig godt tænke mig, at denne Kirke, hvis den skal flyttes, hvad der har været Tale om, først faldt ind under denne Lov og dernæst yderligere fik det Tilskud, som Ministeren har stillet Forslag om paa Tillægsbevillingsloven. Det vilde jo ogsaa være i Lovens Aand. Den højtærede Minister fandt det heldigst, at Lovforslaget blev henvist til et Udvalg, og det bliver det jo ogsaa nok, og dér kan vi jo saa se paa Tingene. Hvis der skulde være Tale om at rette andre Ting, saa skulde det jo gerne gaa i Retning af en Forbedring, og det vil jeg meget gerne være med til. Maaske den højtærede Kirkeminister er villig til at stille sig lidt kulant over for Kirkerne og Menigheden i det hele taget — det har vi ikke været forvænt med i den senere Tid, at

dømme efter den Maade, hvorpaa Kirkeministeriets Budget er blevet nedskaaret. Men jeg haaber, at Udvalgsbehandlingen vil føre til, at det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget, ja, at man maaske endog vil foretage Forbedringer i det, som kan lette Forholdene de Steder, hvor det viser sig, at Kirkerne er for smaa. Noget saadant maa man jo tage som et Sundhedstegn, hvorfor man bør være villig til at yde Statsstøtte — navnlig da man her har Medhold i Grundloven.

Kammersgaard: Mit Parti er enig med den højtærede Kirkeminister i, at for saa vidt Loven af 8. Maj 1908 ønskedes ændret i den af Forslagsstillerne antydede Retning, er der al Grund til at tage hele Loven op til Gennemsyn. De nødvendige Overvejelser i den Anledning vil imidlertid bedst kunne finde Sted i et Udvalg, hvorfor jeg paa et senere Tidspunkt af Forhandlingen skal tillade mig paa mit Partis Vegne at foreslaa Lovforslaget henvist til Behandling i et Udvalg.

Inger Gautier Schmit: Det har glædet mig at høre, at den højtærede Kirkeminister selv har stillet i Udsigt et Udvalg angaaende dette Lovforslag, idet jeg maa mene, at den højtærede Minister herigennem giver Udtryk for, at han selv er af den Opfattelse, at det Lovforslag, vi her behandler, er af en saadan Art, at vi gennem en Udvalgsforhandling rimeligvis vil naa frem til en Ændring af Loven af 1908.

Det er jo meget ofte saaledes, at en Lovs Begrænsning viser sig ved et ganske konkret forekommende Tilfælde. Naar man gennemførte Loven af 1908, var det, fordi det viste sig, at Loven af 1861 om Kirkesyn ikke var tilstrækkelig til at dække et foreliggende Tilfælde, idet man i Vester Brønderslev ønskede Udvidelse af en Kirke, og Midler dertil ikke kunde skaffes ifølge den dåværende Lov. Man gennemførte da Loven af 8. Maj 1908; Lovforslaget fik en meget hurtig Gang gennem Rigsdagen, idet det blev fremsat, saa vidt jeg husker, i November 1907 og allerede vedtaget i Foraaret 1908. Man var altsaa paa Rigsdagen ganske klar over, at disse Bestemmelser var naturlige og selvfølgelig ifølge vor Grundlov.

Nu viser det sig i det her foreliggende Tilfælde, hvor det drejer sig om Filialkirken i Thyborøn, at man ikke ifølge Loven af 1908 kan faa de fornødne Midler til den Udvidelse, som nødvendigvis maa finde Sted, og jeg kan ikke tænke mig andet;